

[Bo Kristensen]

der, som på mange måder såvel administrativt som omkostningsmæssigt er belastet meget i forhold til antal løntimer. Det har ikke været muligt af teknisk-administrative grunde, og det har vi helt accepteret. Vi forstår godt ministerens bemærkning om, at regeringen har givet tilsagn om at oprette et særligt udvalg, som skal tage sig af de mindre erhvervsdrivendes forhold. Jeg håber, at det arbejde vil kunne afsluttes hurtigt, og at vi i forårets løb kan få en større redegørelse og debat om de mindre erhvervsvirksomheders muligheder i fremtiden og om, på hvilke måder man er i stand til økonomisk at bistå disse virksomheder.

Vi har ingen bemærkninger til ministerens ønske om at graduere betalingen, således at man kører på nøjagtig samme præmisser som ved ATP-ordningen.

Vi kan anbefale lovforslaget.

Frank Mathiasen (KF):

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig lovforslag nr. L 68 om ændring af finansieringsbestemmelserne. Det er jo en helt naturlig konsekvens af lovforslaget om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond.

Indbetalingerne til denne fond fra lønmodtagere og arbejdsgivere fastsættes efter forslaget hvert år således, at beløbet dækker statens samlede udgifter til arbejdsmarkedsuddannelserne; og dermed er grundlaget for, at lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationerne og kommunerne deltager i finansiering af uddannelserne, naturligvis faldet bort. Disse parters hidtidige bidrag indeholdes jo nu i indbetalingerne til fonden.

Vi er tilfredse med, at den hidtidige 15 pct.s lokale finansiering af bygge- og anlægsopgaver på de selvejende specialarbejderskoler opretholdes. Det er af væsentlig betydning for disse skolers virke, at de også på dette felt har en tilknytning til deres lokale område.

Lovforslaget betyder selvsagt en forenkling i skolernes administration i forhold til den nugældende finansieringsform, og det samme er tilfældet for kommunernes og arbejdsmarkedsorganisationernes del.

Det konservative folkeparti kan således anbefale de to lovforslag og forventer en hurtig udvalgsbehandling af dem.

Hans Jørgen Holm (V):

Jeg kan på venstres vegne give tilslutning til arbejdsministerens forslag om AMUF – det må vel blive forkortelsen for arbejdsmarkedsuddannelsesfond.

Jeg er glad for, at ministeren har valgt denne formulering og ikke har kaldt fonden en reserve. Jeg skal i så fald ikke kunne sige, hvad venstres stilling havde været til denne formulering.

Jeg skal endvidere udtrykke min tilfredshed med ministerens bemærkninger i fremsættelsestalen om fra 1985 at lette de små virksomheder i de administrative og økonomiske byrder, som forslaget giver i den nuværende udformning.

Venstre erkender, at for 1984 kan det ikke være anderledes, men vi ser frem til en løsning af dette problem.

Jeg skal på venstres vegne give tilsagn om en hurtig udvalgsbehandling og i øvrigt give tilslutning til lovforslag nr. L 68, som er en følge af forslaget om uddannelsesfonden, idet der bliver en omlægning af bidragene fra de forskellige parter.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Forslagene her handler som bekendt om en ny ting i dansk politik, en uddannelsesfond. Jeg vil nu hellere kalde det en ny punktskat. Det er skat på uddannelser, der nu indføres, og det er skat på uddannelser for de grupper, der i forvejen har et uddannelsesunderskud.

Forslagene er et led i en række angreb især på lønmodtagerne. Første led var dyrtidsindgreb, ifølge hvilke lønmodtagerne skulle have haft 2 kr. 70 øre mere i timen nu, end de faktisk har. Andet led er indførelse af karensdagen ved sygdom, som er blevet noget makværk, da der er store forskelle på, hvem der reelt betaler selv, og hvem der får det klaret på anden vis. Tredje led var indgreb i regulering af dagpenge for ledige og syge, og fjerde led skulle så have været graduering af arbejdsløshedsdagpengene. Heldigvis ville det radikale venstre ikke være med til det, og det skal det radikale venstre ikke have utak for.

I stedet har vi nu set, at det radikale venstre står fadder til denne uddannelsesfond, som er, som jeg allerede har sagt, en ny